

જૈન પરંપરામાં પરિચારણાભેદવિચાર - એક તુલનાત્મક નોંધ

- નગીન જી. શાહ

જૈન ગ્રંથોમાં 'પરિચારણા' શબ્દનો પ્રયોગ મૈથુનક્રિયાના અર્થમાં થયો છે. ઉપનિષદોમાં પળ આ શબ્દ આ અર્થમાં વપરાયો છે. અહીં ઉપનિષદોમાંથી બે સ્થાનો ઉદ્ધૃત કરીએ છીએ. કઠોપનિષદ ૧.૨ માં યમ નચિકેતાને કહે છે : ઇમા યમાઃ સરથાઃ સતૂર્યા ન હીદૃશા લમ્બનીયા મનુષ્યૈઃ । આભિર્મત્પ્રતાભિઃ પરિચારયસ્વ મરણં માનુપ્રાક્ષીઃ । છાન્દોગ્ય ઉપનિષદ (૪.૪)માં જ્યારે સત્યકામ તેની માતાને પોતાનું ગોત્ર (પિતૃવંશ કે પિતૃકુળ) પૂછે છે ત્યારે માતા તેને ઉત્તર આપે છે : નાહમેતદ્ વેદ તાત ! તદ્ગોત્રસ્ત્વમસિ, બહ્વં ચરન્તી પરિચારિણી યૌવને ત્વામલભે ... । બૌદ્ધ પરંપરામાં પળ આ શબ્દ આ અર્થમાં પ્રયોજાયેલો મળે છે.

પત્રવળાસૂત્રના ૩૪મા પદમાં (પ્રકરણમાં) પરિચારણાના નીચે મુજબ પાંચ ભેદો જણાવ્યા છે - મનઃપરિચારણા, રૂપપરિચારણા, શબ્દપરિચારણા, સ્પર્શપરિચારણા અને કાયપરિચારણા.

મનઃપરિચારણાનો અર્થ છે કેવળ ઇચ્છાથી/સંકલ્પથી જ સાદ્યંત સમગ્ર મૈથુનક્રિયા પૂર્ણ થઈ જાય છે અને પૂર્ણ તુષ્ટિ થાય છે. આ પરિચારણા આણત-પ્રાણત-આરણ-અચ્યુત-કલ્પગત દેવોમાં હોય છે.

રૂપપરિચારણાનો અર્થ છે કેવળ સકામ દૃષ્ટિમાત્રથી જ સાદ્યંત સમગ્ર મૈથુનક્રિયા પૂર્ણ થઈ જાય છે અને પૂર્ણ તુષ્ટિ અનુભવાય છે. આ પરિચારણા બ્રહ્મલોક અને લોકાંતકકલ્પગત દેવોમાં હોય છે.

શબ્દપરિચારણાનો અર્થ છે કેવળ શબ્દશ્રવણમાત્રથી જ સાદ્યંત સમગ્ર મૈથુનક્રિયા પૂર્ણ થાય છે અને પૂર્ણ સંતોષ અનુભવાય છે. આ પરિચારણા મહાશુક્લ અને સહસ્ત્રારગત દેવોમાં હોય છે.

સ્પર્શપરિચારણાનો અર્થ છે કેવળ હસ્તાદિના સ્પર્શમાત્રથી જ સાદ્યંત સમગ્ર મૈથુનક્રિયા પૂર્ણ થાય છે અને પૂર્ણ સંતોષ પ્રાપ્ત થાય છે. આ પરિચારણા સનતકુમાર અને માહેન્દ્રકલ્પના દેવોમાં હોય છે.

કાયપરિચારણામાં દેવ-દેવીનું મિથુન રચાય છે અને ઘર્ષણ દ્વારા મૈથુનક્રિયા

પૂર્ણ થાય છે. આ પરિચારણા સૌધર્મ અને ઈશાનગત દેવોમાં હોય છે.

મન:પરિચારણા આદિ પાંચ પરિચારણાઓનો જે જૈન વિચાર છે તેનું સામ્ય સાંખ્ય પરંપરામાં પ્રાપ્ત સંકલ્પસિદ્ધિ, દૃષ્ટિસિદ્ધિ આદિ છ સિદ્ધિઓ સાથે છે. આ છ સિદ્ધિઓનું વર્ણન સાંખ્યકારિકા ૩૧ ઉપરની યુક્તિદીપિકા ટીકામાં મળે છે. તે વર્ણન નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) સંકલ્પસિદ્ધિ - સૃષ્ટિના આરંભે જીવોમાં સત્ત્વગુણ પ્રબળ હોય છે. એટલે તેઓ શરીરસંયોગ વિના કેવળ સંકલ્પ દ્વારા જ પૂર્ણ કામસુખ પામે છે. કેવળ સંકલ્પ દ્વારા જ તેમની મૈથુનક્રિયા પૂરી થાય છે.

(૨) દૃષ્ટિસિદ્ધિ - સૃષ્ટિના બીજા તબક્કે જીવોમાં સત્ત્વગુણ કંઈક ક્ષીણ થાય છે. એટલે તેમને સંકલ્પસિદ્ધિ હોતી નથી. તેમની મૈથુનક્રિયા કેવળ સકામ દૃષ્ટિપાત દ્વારા પૂર્ણ થાય છે. અત્યારે પણ કેટલાંક પ્રાણીઓમાં આ સિદ્ધિ જણાય છે. કાચબી કાચબા પ્રતિ સકામ દૃષ્ટિપાત કરી ગર્ભ ધારણ કરે છે.

(૩) વાક્સિદ્ધિ - સૃષ્ટિના ત્રીજા તબક્કે સત્ત્વગુણમાં વધુ ક્ષીણતા આવે છે. એટલે જીવોને પહેલી બે સિદ્ધિઓ હોતી નથી. તેમની મૈથુનક્રિયા કેવળ પ્રિયજનના શબ્દશ્રવણ દ્વારા પૂરી થાય છે. અત્યારે પણ શંખી શબ્દશ્રવણ દ્વારા ગર્ભ ધારણ કરે છે. પ્રિયજન સાથે મધુર આલાપ કરી મનુષ્યવ્યક્તિ પ્રચુર આનંદ પામે છે તે આ સિદ્ધિનો અવશેષ છે.

(૪) હસ્તસિદ્ધિ - સૃષ્ટિના ચોથા તબક્કે જીવગત સત્ત્વગુણમાં કંઈક વધારે ક્ષીણતા આવે છે. એટલે, જીવોને પહેલી ત્રણ સિદ્ધિઓ હોતી નથી, તેઓ કેવળ હાથના સ્પર્શ દ્વારા સંપૂર્ણ કામસુખ પામે છે. તેમની મૈથુનક્રિયા કેવળ સ્પર્શથી જ પૂર્ણ થાય છે. આજે પણ પ્રિયજનના હાથને દબાવવાથી અત્યંત આનંદ થાય છે તે આ સિદ્ધિનો અવશેષ છે.

(૫) આશ્લેષસિદ્ધિ - સૃષ્ટિના પાંચમા તબક્કે જીવોમાં સત્ત્વગુણ વધુ ક્ષીણ થાય છે, એટલે જીવોને પહેલી ચાર સિદ્ધિઓ હોતી નથી. કેવળ આશ્લેષ દ્વારા તેમની મૈથુનક્રિયા પૂર્ણ થાય છે.

(૬) દ્વન્દ્વસિદ્ધિ - સૃષ્ટિના છઠ્ઠા તબક્કે પૂર્વવર્તી સત્ત્વશક્તિમાં વધુ ક્ષીણતા

આવે છે એટલે પૂર્ણ કામસુખ અને પૂર્ણ મૈથુનક્રિયા માટે જીવોને શરીરસંઘર્ષણ જરૂરી બને છે.

સંકલ્પસિદ્ધિનું મનઃપરિચારણા સાથે, દૃષ્ટિસિદ્ધિનું રૂપપરિચારણા સાથે, વાક્સિદ્ધિનું શબ્દપરિચારણા સાથે, હસ્તસિદ્ધિ-આશ્લેષસિદ્ધિનું સ્પર્શપરિચારણા સાથે અને દ્વન્દ્વસિદ્ધિનું કાચપરિચારણા સાથે સામ્ય છે. જૈનોએ પરિચારણાવિચાર દેવોને અનુલક્ષીને કર્યો છે. જ્યારે સાંખ્યે સર્વ જીવોને અનુલક્ષીને કર્યો છે. જૈનોની જેમ મહાભારત પણ જણાવે છે કે દેવવર્ગોમાં પાંચ પ્રકારે સાદ્યંત સમગ્ર મૈથુનક્રિયા પૂર્ણ થાય છે. મહાભારતનો શ્લોક -

સન્તિ દેવનિકાયાશ્ચ સઙ્કલ્પાજ્જનયન્તિ યે ।

વાચા દૃષ્ટ્યા તથા સ્પર્શાત્ સઙ્ઘર્ષેણેતિ પઞ્ચધા ॥

- ૧૫. ૩૮. ૨૧

